Lietas Nr. C32247116
Lietas arhīva Nr. C-2471-16/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2016.gada 22.augustā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Kantsone,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. D/ 2016.gada 18.maijā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā cēlusi maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja viena audzina un uztur pušu kopīgo dēlu, atbildētājs nepiedalās dēla uzturēšanā.

Pamatojoties uz Civillikuma 177. un 179.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus dēla /pers. E/ uzturam EUR 92,50 mēnesī, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, sākot no prasības celšanas dienas līdz bērna pilngadībai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu atbildētājam 2016.gada 23.maijā nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojuma sniegšanai.

Atbildētājs paskaidrojumus par prasību tiesai nav sniedzis.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības Nr. /apliecības nr/. kopijas redzams, ka 2012.gada 3.jūlijā dzimušā /pers. E/ vecāki ir /pers. C/ un /pers. B/.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka /pers. E/ dzīvo pie prasītājas un prasītāja realizē viņa ikdienas aizgādību, tāpat atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka viņš nepiedalās bērna uzturēšanā.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts paredz, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu no 2016.gada 1.janvāra minimālās mēneša darba algas apmērs ir 370 *euro*.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. B/ prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no /pers. C/ par labu prasītājai uzturlīdzekļus /pers. E/ uzturam EUR 92,50 apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no prasības celšanas diena, 2016.gada 18.maija, līdz brīdim, kad /pers. E/ sasniedz septiņu gadu vecumu, bet pēc tam ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, līdz /pers. E/ pilngadībai.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un 35.panta pirmās daļas 3.punktu no /pers. C/ par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva EUR 166,50 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 2,80 apmērā.

Daļā par tiesas izdevumu piedziņu sprieduma izpildes termiņš nosakāms atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, Civilprocesa likuma 193., 204.^{1}, 250.^{25} pantu, tiesa

nosprieda:

Apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. E/, personas kods /personas kods/ uzturam EUR 92,50 (deviņdesmit divi *euro*, 50 centi) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2016.gada 18.maija līdz brīdim, kad /pers. E/ sasniedz septiņu gadu vecumu, bet pēc tam ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, līdz /pers. E/ pilngadībai.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 166,50 (viens simts sešdesmit seši *euro,* 50 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 2,80 (divi *euro*, 80 centi).

Noteikt sprieduma izpildes termiņu daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese D.Kantsone